

1E JAARGANG
25 AUGUSTUS
NUMMER 10

HOOFDREDACTEUR: R. A. BRZESOWSKY
GRIFFIER: B. SUURENBROEK
REDACTEURS: A. H. BLOM - G. H. W.
MEEDER - R. RADEMAKER - J. A. DE VEER

4 PAGINA'S
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

ADRES REDACTIE: SOCIETEIT PHOENIX
UITGAVE EN ADMINISTRATIE:
DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ
OULDE DELFT 101, DELFT - TEL. 1776

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE DELFTSCHE STUDENTEN

Redactioneel.

Hooggezeten als wij zijn in onze redactiekamers kunnen wij ons bij uitstek een overzicht vormen van wat er gaande is in en om de verschillende gezelligheidsverenigingen. Wij kunnen dit en wij trachten dit dan ook te doen. En als resultaat hiervan moeten ons enkele opmerkingen van het hart. Men praat over plannen, men voert argumenten aan en ideeën uit, men combineert en men splitst. Maar hora ruit, tempus fluit; de tijd ijlt voort. Er moet beslist worden, Standpunten dienen nu zuiver te worden uiteengezet. Er kan niet langer gewacht worden met het afbakenen van den definitieven koers, die de Delftsche studentenmaatschappij zal moeten volgen. Indien dit niet gebeurt, zullen er ongewenschte en uiterst verwarde situaties ontstaan.

Reeds is dit op enkele gebieden het geval. Wat namelijk is men van plan met de sport- en andere onderverenigingen van het D.S.C. te doen? De Societeit Phoenix heeft, zooals algemeen bekend mag worden verondersteld, een kennismakingstijd georganiseerd, waarbij deze verenigingen op uitgebreide schaal zijn ingeschakeld. Intusschen zien S.S.R. en Sanctus Virgilius toe en vragen zich af of, en zoo ja, hoe en wanneer hun leden nog ooit bij dit alles betrokken zullen worden. Men weet niet meer waar men aan toe is.

Deze zelfde onzekerheid heerscht eveneens bij vele S.P.-leden, en wel ten aanzien van de splitsingsplannen. Zij vragen zich af of zij inderdaad een roeping vervullen door zich af te scheiden, of de Societeit Phoenix werkelijk alleen dan kan voortbestaan als een groot aantal der huidige bezoekers haar zullen verlaten en naar het Prinsenhof tigt.

Adviescommissie, Societeitscommissie, Gij kunt deze raadselen oplossen. De menigte wacht op een woord en wij willen daden zien!

Nog een korte opmerking over „etwas ganz anderes”. Enkele der door het M.G. opgestelde richtlijnen voor de zuivering van de studentenwereld hebben in breede lagen van onze samenleving opschudding en verontwaardiging gewekt. En terecht. Ook in het O.O. is en wordt hieraan uitdrukking gegeven. Wat gezegd moest worden, is echter, naar onze meening, nu gezegd en slechts voor het geval dat de toestand, wat dit betreft, aanzienlijk zou veranderen, stellen wij ons voor eventueel nog artikelen over dit onderwerp op te nemen.

De Redactie.

Ter overdenking.

Honni soit qui mal y pense.

Lezer, U kent nu langzamerhand mijn vriend en U zult moeten toegeven dat hij een achtenswaardig man is, een man wiens meening en critiek zoo af en toe niet geheel onjuist zijn - en dat wil op het oogmerk heel wat zeggen; pardon dit was tot U gericht.

Welnu, ik heb zooals dat wel meer gebeurt, een zwaar en duur gesprek met hem gevoerd waarin hij zijn beklag deed en zelfs een aanklacht formuleerde. U moet weten dat mijn vriend de eerbare functie van patroon bekleedt. Het ontstellende is echter dat hij, ondanks al zijn idealisme en geestdrift voor de opvoeding van kortbroekige bleekgezichtjes, nog steeds niet in de gelegenheid is geweest om die functie uit te oefenen; niet omdat hij uitlandig, uitstellig, uithuizig of ziek is, neen, om de doodeenvoudige reden dat de figuren samengevat onder de qualificatie „cliënten” hem domweg niet op komen zoeken. En heus, mijn vriend heeft geen martelkamer, onaangenaam voorkomen, B.O. of een meerderwaardigheidscomplex. Het is droevig, indroevig.

Niet minder dan ca. 1800 anthropomorfe schepselen wenschen de voor hen nog onbekende T.H.-gebouwen tot uitpuilens toe te gaan opvullen. Zij beseffen waarschijnlijk niet dat er niet eens 1800 reageerbuisjes, dictaten, passers of vierkante meters gronds in tekenzalen en laboratoria aanwezig zijn. Soit, misschien konden zij het niet weten. Maar erger is dat zij niet op de hoogte zijn van den uitgedund en uitgemarkten toestand waarin het assistentencorps momenteel verkeert en waardoor het ten eenen male niet in staat is de astromische aantallen „totoks” te verwerken. T.H.-totoks, zoo is de situatie. Indien gij nog een geringe kans wilt maken om werkelijk te studeeren in den cursus 1945-1946, tracht U dan tenminste in te likken bij Uw patroon.

Ach, lezer, wat dunkt U? Zou deze aansporing eenige uitwerking hebben? Mijn vriend is van oordeel dat, indien de hoogleeraren een advies in

dezen zin gaven, het beter zou gaan. Adviezen van hoogleeraren hebben nu eenmaal een zekere reputatie. Het leek mij zoo'n gek idee nog niet, maar de grootste moeilijkheid zal ongetwijfeld zijn de hoogleeraren ertoe te bewegen een stuk voor dit blad te schrijven. Totnutoe hebben zij, met uitzondering van den rector, het in ieder geval zorgvuldig vermeden. En dat is toch jammer, ja, betreurenswaardig.

G.M.

Waar is de lijn gebleven?

In den afgelopen tijd hebben wij in toenemende mate kunnen constateeren, dat men, in de drang om nieuwe vormen en ideeën te scheppen, zich is gaan verliezen in een aantal details, waarvan de oplossing noodzakelijker scheen dan de meer principieele zaken. Honderd uit is er gesproken, de toekomstplannen schoten als paddestoelen uit den grond, maar de lijn, die duidelijk moest wijzen naar een verre toekomst, ontbrak meestal, of was zoo vaag, dat een ieder daaraan die interpretatie kon geven, die met zijn persoonlijke inzichten of stemming strookte.

Hieraan is het o.i. ook te wijten, dat velen in deze zee van ideeën en gedachten hun richting niet meer kunnen bepalen, zoodat juist een vertroebeling van de stand van zaken het gevolg is, inplaats van de bedoelde verheldering.

Vóór alles is het dus noodig, zoo scherp mogelijk te analyseeren waarheen wij willen met onze reorganisatie van de studentenmaatschappij.

Ook om een andere reden is een scherpe analyse noodig. De veranderingen, welke wij vandaag meemaken in de constellatie en organisatie van onze studentenwereld, zullen morgen misschien reeds aanleiding kunnen zijn tot nieuwe veranderingen. Het loswrikken van één steen kan de oorzaak zijn van een heele lawine. En deze lawine zou nog niet zoo erg zijn, ware het niet dat zij eerst tot staan komt, wanneer alle potentieele energie eruit verdwenen is.

Bij de besprekingen, die in verschillende kringen gevoerd zijn, naar aanleiding van de enquête van de „Vertegenwoordigers”, kwam reeds vrij snel naar voren, dat het noodig was zich scherp uit te drukken over de vorm, waarin men de uiteindelijke studentenwereld wilde gieten, wilde men misstanden, ingeslopen in het oude systeem, kunnen opheffen. Het was dus niet een zucht naar veranderingen, die dreef naar de momenteel optredende gebeurtenissen, doch een logische consequentie van de in oorlogstijd ontstane wensch tot verbetering van sommige vooroorlogsche toestanden.

Uit deze besprekingen groeide dus langzaam aan een beeld, dat als ideaal een einddoel was van de lijn, waarlangs de hervorming zou plaats vinden. Daarbij ging men uit van de volgende grondgedachten:

Iedere student moet in zijn opleiding de gelegenheid hebben zich te vormen tot een harmonisch ontwikkelde mensch. Omdat in dezen de Technische Hoogeschool slechts voor een deel in de behoefte kan voorzien, moet in een instituut er buiten het aanvullende gedeelte van de opleiding gevonden worden. Dit instituut nu bestond reeds, doch door verschillende oorzaken was een versplintering ervan ontstaan, wat uiterst remmend werkte. Welke deze oorzaken zijn, is reeds vele malen uiteengezet en behoeft hier dus geen nadere toelichting.

Uitgaande van de erkenning, dat de studentenmaatschappij dus een noodzakelijke aanvulling geeft van de studie, komen wij tot de gevolgtrekking, dat dus alle studenten in de gelegenheid moeten zijn, deze aanvulling te krijgen. Nu kan men evenwel op twee wijzen te werk gaan: 1e. men kan eischen, dat elke student aan het studentenleven deelneemt; of 2e. men laat het aan ieders eigen inzicht over mede te doen of niet.

Sub 1. Volgt men de eerste gedragslijn, dan moet men, consequent zijnde, een ieder die deelneemt aan het studentenleven trachten vast te houden en op te werken, dus: geringe selectie, deze selectie pas uitvoeren na grondige overwegingen, maar dan radicaal. Dan moet het onmogelijk zijn nog ingenieur te worden, of althans een plaats als zoodanig te krijgen, indien men te licht was bevonden in de studentensamenleving.

Sub 2. Volgt men de tweede gedragslijn, dan kan men rustig afwachten wat zich aan komt melden voor het gezelligheidsleven; men kan de aankomende groep scherp gaan selecteeren, althans er die menschen uitwerken, die niet door de meerderheid geaccepteerd worden en met het restant een klinkende groepsgeest bereiken. Men

kan dan evenwel niet zeggen, dat het waarschijnlijk is, dat alles wat buiten deze groep bleef, van geringere harmonische ontwikkeling is; immers wordt een groot aantal studenten buiten de groep gelaten, b.v. omdat zij van karakter stug zijn en zich niet gemakkelijk geven en aansluiten. Er wordt geen moeite gedaan hen erin te halen (daaraan is geen behoefte, er zijn genoeg leden!), dus zullen zij nooit over den drempel komen en nooit hun stugheid verliezen. Wij hoorden juist over zulk een principieel punt nog steeds geen meening van de Adviescommissie. Aan de hand van hun oordeel zou men dus kunnen zeggen welke weg de toekomstige studentensamenleving zal opgaan. Hoogstwaarschijnlijk zal hier dan sprake zijn van een compromis van beide wegen.

Het plan dat uiteindelijk als de „Scheeve Jan” het licht zag, heeft nog geen weg gekozen. Wel suggereerde het een einddoel, dat in vorm sterk gelijkt op het onder 1e. genoemde. Verder scheidt het een ideaal voor deze en toekomstige studentengeneraties: een Sociëteits-complex. Ook dit idee van een monstersociëteit wijst op de tendens tot opname van groote aantallen studenten. Veel van de thans los komende plannen houden zich juist bezig met het (gevreese) ruimtegebrek op de Sociëteit „Phoenix”. Die plannen, die daarbij het meest voor verwezenlijking in aanmerking komen, zijn juist diegene, die het scherpst vaststellen wat beginpunt en einddoel zijn, en wat de lijn van ontwikkeling kon zijn, waarlangs wij tot dit einddoel dienen te komen.

DE V.

Uit de impasse!

Nog steeds houden vele geesten op de Sociëteit Phoenix zich lang en breed bezig met het dilemma: splitsen of niet splitsen. Hebben de geesten zich echter wel eens afgevraagd of een dergelijke scheiding inderdaad noodig, althans uitvoerbaar is? Hebben zij wel eens gedacht aan de mogelijkheid dat het Sociëteitsbestuur de thans opduikende hoeveelheid groenen over 2 jaren verdeelen kan?

Hebben zij ooit overwogen dat het thans scheppen van een tweede volwaardige sociëteit bovendien twee ernstige bezwaren inhoudt? Ten eerste zou de groep die mores kan overdragen en de vereischte sfeer weet te vormen in het sociëteitsleven van elken dag, nog verder worden uitgedund, omdat een tweede sociëteit weer een flink aantal functionarissen zou vergen, die daardoor — zeker in de eerste maanden — nog slechts in zeer geringe mate mee zou kunnen helpen bij het gestalte geven aan de vooralsnog vrij vormloze massa. Ten tweede zal een stelsel van twee sociëteiten licht leiden tot een groote rivaliteit als gevolg waarvan al gauw een van beide als een „knorrenbond” zou worden aangezien. Dit zou des te erger zijn omdat het een gedeeltelijk samengaan in een meer verwijderden toekomst vrijwel onmogelijk zou maken. En dit zal toch moeten plaats vinden wanneer het ideaal, geponceerd in de „Scheeve Jan”: één groot sociëteits-complex, eenmaal werkelijkheid is geworden.

Niettemin kan men het op 1 punt met sommige aanhangers van den atoombom eens zijn, namelijk wanneer zij constateeren dat het buitengewoon moeilijk zal zijn om den gemiddelden student een behoorlijke opvoeding en een reëel „home” te verschaffen in een conglomeraat van ca. 700 menschen. Het risico dat tamelijk in zichzelf gekeerde figuren geen contact met anderen zullen kunnen vinden, wordt dan wel groot. En ons ideaal is toch dat, met behoud van een bepaalde sfeer van critiek en vriendschap, een zoo groot mogelijk aantal studeerenden zich tot sociaal volwaardige menschen zal weten te ontwikkelen. Welnu, dit kan m.i. het best worden gerealiseerd in verbanden die ongeveer 200 individuen tellen; als iemand een betere naam dan „colleges” kan bedenken, dat hij spreke.

Laat ik, om de gedachten te bepalen, allereerst den idealen eindtoestand trachten te beschrijven aan de hand van het volgende beeld. Men stelle zich voor een kam met eenige zeer breede tanden. De tanden zijn de „colleges”, welke gekenmerkt worden door een groote onderlinge saamhoorigheid en met elkaar worden verbonden door het horizontale kamgedeelte: de Sociëteit, waarin het bij elkaar hooren der „colleges” beleefd kan worden en tot uiting komt. Uiterlijk wordt deze gedifferentieerde eenheid belichaamd door een gebouwencomplex, bestaande uit een sociëteit (annex vergaderlokalen etc.) benevens enkele vleugels, bestemd voor de „colleges” en de confessionele gezelligheidsverenigingen. De sport- en culturele verenigingen zullen hun leden recruteeren uit de „vleugel-bewoners” en, zoo mogelijk, in of bij de sociëteit zetelen.

Dat het tamelijk lang zal duren voordat dit alles werkelijkheid is geworden, spreekt vanzelf. Maar laten we dit ideaal voor oogen houden en dan voorzichtig, uitgaand van de bestaande verhoudingen, er naar toe trachten te werken. Aangaande de wijze waarop dit gedaan moet worden, is in het vorige nummer al het een en ander gesuggereerd. De toen naar voren gebrachte gedachten zijn uiteraard voor wijziging en/of aanvulling vatbaar. Doch er moet over gepeinsd en gesproken worden, degelijk en snel. Men moet, het einddoel voortdurend als richtsnoer nemend, op ontstellend korten termijn een begin, een werkelijk „planmatig” begin maken. Alleen zóó komen wij uit de impasse.

G. M.

Studenten-Comité voor Indonesië.

Uit Leiden komt de navolgende mededeeling:

Op 30 Juni 1945 is te Leiden opgericht het Algemeen Studenten-Comité voor Indonesië. Het doel van het Comité is de studenten aan Nederlandsche Universiteiten en Hoogeschoolen, ongeacht studie, landaard en herkomst, te interesseeren voor Indonesië en zijn vraagstukken, en, door het stimuleeren van de omgang tusschen en van onderlinge waardeering en onderling begrip van studenten bij te dragen tot een vruchtbare samenwerking van alle bevolkingsgroepen van het Nederlandsche gemeenebest.

Het Comité tracht zijn doel te bereiken door:

- in de academiesteden werkgroepen te doen vormen, waarvan studenten van verschillende faculteiten deel uitmaken;
- in de academiesteden lezingen te doen houden en wel over onderwerpen verband houdende met Indonesië en de plaats en beteekenis van Indonesië in het Koninkrijk;
- telken jare een Indonesische studenten-conferentie te doen organiseren;
- en andere gepaste middelen.

In onderling overleg met het Comité voor de Indische Studenten-Conferenties is besloten dat dit Comité in elk opzicht zijn plaats afstaat aan het thans opgerichte Algemeen Studenten-Comité voor Indonesië.

In afwachting van een definitieve samenstelling, waarin het landelijk

karakter kan worden uitgedrukt, en van de instelling van plaatselijke commissies, die voor de verschillende academiesteden het bovengenoemde doel nastreven, heeft zich in Leiden een voorloopig comité gevormd van negen studenten.

Tot zoover deze mededeeling. Uit nadere, evenwel beknopte informaties is nog gebleken dat als zeer belangrijke factor wordt beschouwd, dat dit comité zijn werk zal willen doen voor een studentenpubliek op zoo breed mogelijke basis. Dus niet alleen voor hen die uit Indonesië komen en hen, die er eerlang heen denken te gaan, maar ook voor hen, die nooit de cocospalmen van nabij zullen aanschouwen.

Om nu te komen tot een indruk in hoeverre er belangstelling en enthousiasme is voor het bovengemelde, wordt U verzocht Uw naam te plaatsen op een lijst die opgehangen zal worden in de Sociëteit Phoenix, of Uw visitekaartje met bijschrift S.C.I. te zenden naar deze Sociëteit. Hierin wordt dan alleen een ernstige adhaesiebetuiging gezien. Zij, die zich gedrongen voelen tot een gedachtenwisseling gelieven zich in verbinding te stellen met ondergeteekende. Mocht deze poging gunstig resultaat sorteeren, dan kan waarschijnlijk overgegaan worden tot instelling van een initiatiefcommissie, die zich onder meer met het voorloopig comité in Leiden zal verstaan.

A. M. F. BOEYE.

Short story.

Minister Bolkestein op 7 April 1943:

„Het Vaderland eischt, dat Gij dit (het afleggen der loyaliteitsverklaring) niet doet. Het Vaderland en de Regeering eischen ook, dat de President-curatoren, de rectoren van de Universiteiten zich onthouden van iedere medewerking wat betreft de verkrijging van de verklaringen”.

„Het is onmogelijk concessies te doen zonder aangetast te worden...”

Greshoff.

(De Geus, no. 26, 15 Mei 1944).

De Geus, no 17, op 7 April 1943:

„De loyaliteitsverklaring wordt niet geteekend.”

De leider van het studentenfront, najaar 1943:

„Opvallend is het aantal studenten onder de ter dood veroordeelde terroristen...”

(De Geus, no 23, 7 December 1943).

„.....Wij wisten, toen wij de strijd aanvaardden, dat hij gevaren en ontbering zou medebrengen, dat hij offers zou vragen. Ondragelijker dan deze, zou ons een totale capitulatie zijn geweest en illoyauteit tegenover onze Regeering...”

(„De Vertegenwoordigers” in De Geus, no. 26, 15 Mei 1944).

Hirschfeld, Secretaris-Generaal van Handel en Nijverheid, Januari 1944: „De studenten hebben veel invloed gehad op de psychologische gesteldheid van ons land.”

(De Geus, no. 26, 15 Mei 1944).

Richtlijnen inzake studentenzuivering van het M.G., Sextie XIV, d.d. 31 Juli 1945:

„.....De hieronder volgende richtlijnen zijn opgesteld in overleg met het Departement van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, waardoor de waarschijnlijk zoo groot is geworden, dat zij geheel overeenstemmen met de later door den Minister te geven definitieve richtlijnen..... studenten, die de loyaliteitsverklaring eenmaal teekenden..... kunnen worden uitgesloten voor een termijn van ten hoogste 9 maanden.....”

Minister Van der Leeuw, Augustus 1945:

„Ik kan de tekenaars toch niet wegzenden van mijn audiënties...”

„L'on fait plus souvent des trahisons par faiblesse que par un dessein ferme de trahir.”

La Rochefoucauld.

(De Geus, no 29, Februari 1945).

Th. W. Willemsse.

De N.C.S.V.

Alle voor den oorlog bestaande uitingen van het studentenleven worden op het oogenblik gekeurd op hun bruikbaarheid voor de toekomst. Om de aandacht te vestigen op de Nederlandsche Christen-Studenten Vereeniging als één dier uitingen diene de volgende uiteenzetting:

De N.C.S.V. is een vereeniging van Christen-Studenten.

Christen is hij die de openbaring van God, den Schepper en Heer der wereld omtrent den oorsprong en het doel van het leven, zooals die in de historische figuur van Jezus Christus en diens Evangelie is gegeven, aanvaardt en in gehoorzaamheid aan Hem tracht te leven. Christen-Studenten streven, in hun bevoorrechte positie van student-zijn, er naar, door studie van God's openbaring in den Bijbel de antwoorden te vinden op alle vragen, die hun diepste wezen raken, en de consequenties van hun gehoorzaamheid dieper te doordenken, opdat zij in de leidende posities, die zij later in de maatschappij zullen bekleeden, bewust Christen zullen zijn.

Deze Chrsten-Studenten vereenigen zich om door kringen, lezingen en conferenties hun eigen streven te verdiepen en te toetsen aan de gedachten van anderen in eigen stad, in andere universiteitssteden, in andere landen.

Het praedicaat: Nederlandsch brengt enerzijds tot uitdrukking het inter-kerkelijk karakter van de vereeniging, want de studie en het getuigenis is aan geen kerkelijk dogma gebonden, anderzijds onderscheidt het haar van de zustervereenigingen in de andere landen der wereld. Deze studie-vereeniging zal in een wereld, waar men allerwege zoekt naar vaste, aan het leven inhoud en richting gevende normen en waarin men het onvruchtbaar gebleken principe der neutraliteit, ook aan de universiteiten, laat varen, een geweldige beteekenis kunnen hebben.

De N.C.S.V., aldus gedefinieerd, is niet gebonden aan één of andere bestaande of toekomstige groepeerings. Zoowel vóór den oorlog als in de toekomst betreft zij, welk „plan” tot reorganisatie ook verwezenlijkt zal worden, haar leden uit alle groepen. Zij wenscht uitdrukkelijk niet te zijn een gezelligheidsvereeniging naast anderen, eerder wil zij een dispuut zijn waar vrije studie in het licht van het Evangelie bedreven wordt.

Lid van deze vereeniging behooren te zijn: ten eerste alle aankomende studenten uit Christelijken huize (voor zoover noodig biedt zij hun namelijk de gelegenheid de van huis meegekregen inzichten tot geestelijk bezit te maken); ten tweede alle Christen-Studenten, die door de keuze van hun gezelligheidsvereeniging reeds tot uitdrukking gebracht hebben, dat zij het praedicaat: Christen voor hun

naam aanvaarden (in Amsterdam bestaat de gelukkige situatie, dat de S.S.R.-leden dit ingezien hebben en voltallig lid zijn van de N.C.S.V.); ten derde alle studenten, in welk gezelligheids-, sport- of ander verband ook overigens met anderen vereenigd, die er voor uit willen komen Christen te zijn en zich daarop dieper willen bezinnen; en voorts ieder, die kennis wenscht te nemen van de persoon van Jezus Christus, waarbij het er niet te doet welke geloofs- of politieke opvattingen hij er na houdt (zoo was bijvoorbeeld eens een Mohammedaan lid van de N.C.S.V.).

Naast de N.C.S.V. staan de Roomsche Katholieke studenten en zij, die aan een specifiek vrijzinnige kijk op den Bijbel en Jezus Christus vasthouden en zich vereenigen in de V.C.S.B. Er is een contactlichaam gevormd tusschen de verschillende groepen, een „Raad van Christen-Studenten”, zooals die ook in Leiden is opgericht. Deze Raad bespreekt de mogelijkheid van gezamenlijke acties en werkt deze uit, zooals religieuze samenkomsten met Kerstmis, e.d. De Nederlandsche Christen-Studenten Vereeniging wil niet méér zijn dan een werktuig van God. Zij kan wat voor U beteekenen; zij kan U op allerlei manieren helpen. Maar ook Gij kunt haar helpen vormen, en aldus Uw medestudenten steunen. Wendt U om inlichtingen of om Uw ideeën te uiten, tot de volgende adressen:

H. ZEYDNER, Kral. Plaslaan 31, Rotterdam.
W. J. G. MEES, van Leeuwenhoeksingel 28, Delft.
W. P. HENDAL, Oude Delft 176.
H. W. HERWIG, Jaagpad 67.

D.S.C.

Sociëteit „Phoenix”.

MIJNHEER DE HOOFDREDACTEUR.

Vriendelijk verzoek ik U onderstaande in Uw periodiek te willen opnemen:

MIJNHEER DE PRESIDENT VAN HET BESTUUR VAN DE SOCIETEIT PHOENIX.

Zaterdag j.l. Uw Sociëteit betredend werd ik opmerkzaam gemaakt op een door Uw Secretaris onderteekende brief, die in de schemering van het portaal te midden van andere meer of minder belangrijke mededeelingen ter kennisneming voor de leden was opgeprikt.

Hoewel het betoog, dat dit schrijven behelst, m.i. nogal aanvechtbaar is, wil ik hierover thans niet in discussie treden. Wel zou ik gaarne opheldering van U krijgen over een zinsnede in de eerste alinea, die spreekt van „... de ernstige opgerustheid, die er ten aanzien van een bepaalde Regeeringsmaatregel onder vele leden van de Sociëteit Phoenix heerscht.”

Hoe weet U dat, Mijnheer de President? Bij mijn weten zijn de leden nimmer door U over hun opvatting terzake deze Regeeringsmaatregel geraadpleegd en nog minder hebben zij U het recht gegeven hierover brieven te gaan schrijven. Dat er zich in Uw directe omgeving lieden bevinden, die werkelijk ernstig ongerust zijn, wil ik graag aannemen, maar spreekt U dan namens hen en niet namens de leden. Een zoodanige generalisatie, nog wel vervat in een schrijven aan Zijne Excellentie den Minister-President, moet op zijn minst een grove overdrijving en op zijn ergst een bewuste misleiding worden genoemd.

Merkwaardig in dit verband is hetgeen U aan de brief toevoegde, n.l. „tevens worden de leden der Sociëteit Phoenix in de gelegenheid gesteld van de inhoud ervan kennis te nemen.” Ik ben U voor deze gelegenheid zeer erkentelijk maar tegenover Zijne Excellentie had U deze opmerking beter achterwege kunnen laten: niet alleen probeert U hem om den tuin te leiden, maar U doet het nog onhandig ook, wat haast nog erger is. Immers, als U doet uitkomen te schrijven namens de leden, waaruit dus zou mogen volgen dat U de kwestie en de formulering daarvan met hen besproken hebt, is toch de nadrukkelijke opmerking dat zij „gelegenheid” kregen van de inhoud kennis te nemen wel zeer overbodig en wekt, in overeenstemming met de feiten, den indruk, dat U hen met het verzenden van deze brief voor een voldongen feit hebt gesteld.

Zijne Excellentie heeft trouwens nog meer redenen om zijn oogen uit te wrijven, waar Uw Secretaris aan het slot van de brief de onbehouden regel schrijft: „In de verwachting van een bevredigend antwoord der Regeering teken ik...” Wel ja! Ik hoop, dat het de Regeering niet te veel moeite kost zich naar U te schikken.

Tenslotte, mijnheer de President, vraag ik mij af waarom U zich gedrongen voelt over dergelijke zaken brieven te gaan schrijven. Er zijn hiervoor toch momenteel in Delft instanties, commissies en raden te over, die zich gaarne van deze taak kwijten, zonder dat het noodig is, dat U zich daarin mengt. Het werd en wordt door de leden geenszins verlangd, noch verwacht, dat het Bestuur van de Sociëteit Phoenix zich met zulke kwesties van algemeenen aard inlaat. De taak van het beheer van en leiding geven in de Sociëteit is waarlijk omvangrijk genoeg.

Resumeerend, heb ik de eer U het volgende voor te stellen:

1. Zijne Excellentie den Minister-President te berichten, dat U zich ten onrechte namens de leden tot hem hebt gericht;
2. In het vervolg geen brieven te verzenden, die niet in direct verband staan met Uw taak als Bestuurder van de Sociëteit Phoenix;
3. Zoo het nog eens mocht voorkomen, dat U namens alle leden een brief wenscht op te stellen, hen vóór de verzending ervan te raadplegen;
4. Alle brieven, die Uw Secretaris in functie schrijft voor verzending gedurende eenige dagen ter lezing te leggen, opdat de leden onbehouden zinsneden van bovenvermelden aard kunnen corrigeren.

Met belangstelling U bevredigend antwoord tegemoet ziende, en U, Mijnheer de Hoofdredacteur, dankend voor de verleende plaatsruimte, noem ik mij gaarne,

Uw dw. d.

N. A. STIGTER.

MIJNHEER DE HOOFDREDACTEUR.

Gaarne zou ik U willen verzoeken in antwoord op het ingezonden stuk van den heer Stigter, dat U zoo vriendelijk was aan mij ter inzage te geven, het volgende in Uw orgaan te willen opnemen:

MIJNHEER STIGTER.

Helaas heb ik uit Uw inzending kunnen opmaken, dat U weinig begrepen heeft van de afgelopen jaren, waarin weliswaar niet steeds

formeel correct opgetreden kon worden, doch die getuigen waren van de vastbesloten wil, met terzijdestelling van individuele en groepsbelangen, in eenheid de aantasting van onze nationale waarden te verdedigen. Ook in de studentenwereld bracht de nood op dit gebied een eenheid van koers, waarvan U de waarde wel niet zult willen ontkennen.

Nu wil het geval dat het onderwerp van de door U geopende discussie de zuivering betreft, die een nawee is van de bezettingsjaren. Om ook hierin de eenheid te betrachten, welke zich op andere gebieden in de studentenwereld reeds schijnt op te lossen, schreven vrijwel alle studentenvereeningen in den lande een brief van soortgelijke strekking aan den Minister-President. De urgentie van deze actie noopte het Bestuur, zonder vooraf nadere voeling met zijn leden gehad te hebben, tot het schrijven van de door U aangehaalde brief. En daarom, en hierin hebt U gelijk, mijnheer S., ware het beter geweest niet te spreken van de leden doch van vele leden. Want U zult toch wel niet kunnen ontkennen, dat zeer vele leden de strekking van deze gezamenlijke actie onderschreven zouden hebben, gedachtig aan den geest van interacademiale saamhoorigheid. Daar ik in dit kort antwoord, waarmede U naar ik hoop bevredigd bent, niet op de details van Uw betoog ben ingegaan vergun mij op deze regel een uitzondering te maken op Uw voorstel vervat in punt 4. U zult begrijpen dat ik daar van harte om heb gelachen. Daar dank ik U dan ook zeer voor. Ook aan U, Mijnheer de Hoofdredacteur, mijn dank voor de gelegenheid mij geboden om den heer Stigter het een en ander te verduidelijken.

De President van het Bestuur van de Delftsche Studenten Sociëteit „Phoenix”,
J. K. GOVERS.

Ten onrechte is in de lijst van Bestuursbesluiten, gepubliceerd in het O.O. van 20 Augustus j.l., de mededeeling betreffende kaalhoofdigheid van candidaatleden als Bestuursbesluit opgenomen. Dit houdt echter niet in, dat candidaatleden in de komende groentijd zonder kaal hoofd zullen mogen verschijnen.

Hieromtrent en aangaande het begin van de groentijd zullen zoo spoedig mogelijk nadere bekendmakingen volgen.

Namens het Bestuur:

J. W. M. LA RIVIÈRE, Vice-Secretaris.

Debating-avond.

Woensdagavond j.l. werd op de Sociëteit Phoenix onder vrij duistere auspiciën een debating-avond gehouden onder het motto „Wie zwijgt, stemt toe?” Nadat de president van de kennismakingscommissie een, als krachtig en vlammend bedoelde, inleiding had uitgesproken, nam een lid van de adviescommissie de voorzitterslat over en gaf op de hem eigen innemende en superieure wijze de richtlijnen aan voor het debat.

Ongetwijfeld kan geconstateerd worden dat een ieder zich daar nauwgezet aan heeft gehouden. Vooral eenige, als „gasten” betitelde aanwezigen blonken hierbij uit en wisten hun minderwaardigheidscomplex treffend in doeltreffend uiteen te zetten. Beurtelings werden de „Knorrenbond”, de geest der vrijheid, de hedendaagsche cultuur, Vondel, Lucifer, een prikkelende sociëteit, de heilige oorlog, Sanctus Virgilius, Leiden en de „academia generale” (wat heel wat anders is dan de „studium generalis”) hardhandig op het denkbeeldige tapijt geworpen. De president der vergadering, bijgestaan door eenige tactvolle paranympfen, worstelde moedig en kwam boven in het verstikkende gewoel der meningen. Een golf van geestdrift doorvoer de menigte, toen werd medegedeeld dat er Maandag 27 Augustus een tweede debating-avond zal worden georganiseerd.

B. S.
M. G.

S.S.R.

MOTIE.

De Societas Studiosorum Reformatorum, afdeling Delft, in vergadering bijeen in „Wilhelmina”, op 17 Augustus 1945, des avonds te 8.30 u., constateerende dat, gezien

- 1e. onze Regeering vanuit Londen het advies gaf de loyaliteitsverklaring niet te teekenen,
- 2e. zij bij monde van minister Bolkestein uitsprak dat de niet-teekenaars in de toekomst de leiding zouden geven,
- 3e. zij nu van meening schijnt te zijn dat ook de hoogleeraren onder de niet-teekenaars te rekenen zijn,
- 4e. zij poogt een „Nationale Eenheid” te scheppen door het berekenen van gemiddelden tusschen uiteenlopende standpunten, in casu: 12 maanden (studenten) plus 6 maanden (hoogleeraren) gedeeld door twee is negen maanden,

deze onze Regeering zich aan een niet geringe inconsequentie schuldig maakt en in staat geacht zou kunnen worden ook de teekenaars te dezer zake te hooren, teneinde aan het eenheidsstreven kracht bij te zetten,

voelt zich gedrongen als haar diepste meening uit te spreken dat

- 1e. eenheid slechts op gelijke principieele basis mogelijk is,
- 2e. vastheid van principe verre te prefereren valt boven het „juiste” midden, dat eenheid uitsluit,
- 3e. God ons in Zijn Woord het eenig juiste levensprincipe geeft,
- 4e. het Recht gegrondvest is op van God gegeven normen,
- 5e. onze Regeering gehouden is dit Goddelijk Recht te handhaven, en dat derhalve onze Regeering Recht behoort te doen zonder zich door utopistische idealen en opportunistische overwegingen tot gevaarlijke precedenten te laten verleiden.

D.S.R.V. „Laga”.

Namens het bestuur wordt medegedeeld:

Voorloopig zullen zij als lid van de D.S.R.V. „Laga” worden beschouwd, die zich in 1942 hebben opgegeven als buitengewoon lid van de vereeniging Oud-Laga. Hun wordt verzocht zoo spoedig mogelijk de normale contributie voor het nieuwe vereenigingsjaar, ten bedrage van f 25.—, te willen voldoen aan den thesaurier (gironummer 8161).

R. v. NORDHEIM, Secretaris.

D.S.R.C.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Rugby-Club verzoekt allen, die in het bezit zijn van Rugby-shirts of weten waar er te vinden zijn, hiervan zoo spoedig mogelijk opgave te doen.

Ter bevordering dezer opgave volgt hier een korte beschrijving der shirts:

- 1) D.S.R.C.-shirts: zeer stevige stof Merk Tweka; zwarte kleur met roode kraag en roode streep over borst en mouwen. Ook de mouw-einden zijn rood.
- 2) Zgn. „Sing-song“-shirts: eveneens zeer stevige stof Merk Tweka over de breedte rood-wit-grijs gestreept, witte kraag.

Het Bestuur hoopt dat een ieder hieraan mede zal werken.

Namens het Bestuur.
H. TER KUILE, secr.

C. C.

Scheepsbouwkundig Gezelschap „William Froude“.

Bezielde door een heilige drang om oude vriendschappen te hernieuwen, en nieuwe te sluiten, teneinde de aloude sfeer van wederzijdsche waardeering te doen herleven, besloten eenige actieve leden van het Scheepsbouwkundig Gezelschap „William Froude“ een onofficieele excursie te maken naar de Naval Exhibition te Rotterdam.

Onder intense (ter zake kundige) belangstelling werden achtereenvolgens een aantal één- en tweemanstorpeds, onderzeeërs en andere griezelwerktuigen bezichtigd. Vervolgens zette men koers naar de op stroom en aan de kade liggende oorlogsbodems, waarvan een aantal van binnen en buiten aan inspectie werden onderworpen.

Toen dit tot volle tevredenheid van het gezelschap was gebeurd, en het sprookje van de „alleen-maar-gelaschte-en-niet-geklonken-schepen“ naar het rijk der fabelen was gestuurd, werd de reis voortgezet naar het gebouw van Gerzon; evenwel niet, voordat met een bier-estafette de drinkcapaciteiten van het gezelschap waren getest. In het gebouw was een overweldigende hoeveelheid foto-materiaal bijeen gebracht, waarop de volledige oorlogsinspanning van de Geallieerde vloeten was te zien.

Sigaretten, ontfutseld aan een Marva, besloten de excursie en men ondernam hongerig en moe, maar tevreden, de thuisreis. de V.

Technische Hoogeschool.

Mededeeling.

Bij het samenstellen van dictaten over Waterbouwkunde wordt gezocht naar een student, die eenigen tijd beschikbaar heeft om tegen betaling te helpen met typewerk e.d. De bedoeling is om tegelijkertijd iemand te helpen, die op dit moment in financiële moeilijkheden verkeert.

Aanmelden bij F. TELLEGEN, Oude Delft 223, Delft.

Afdeeling Mijnbouw.

De voorzitter van de afdeeling verzoekt ieder, die een gedeelte van een examen, zoowel „wit“ als „zwart“ met goed gevolg heeft afgelegd, hem daarvan vóór 1 Sept. a.s. schriftelijk op de hoogte te stellen.

Prof. Ir. J. A. GRUTTERINK.

Wij lezen

Enkele nummers van het wederom verschijnende Amsterdamsche Studenten Weekblad „PROPRIA CURES“. Als vanouds debatteert men er ook nu heel gezellig over politieke problemen. Daarnaast blijkt eruit dat de ASVA, de vorm waarin te Amsterdam de eenheid in verscheidenheid is gegoten, een studentenparlement bezit als opperste directorium. De eeuw der democratie! Maar dit is niet alles. Er is tevens een stichting voor onderlingen Studenten-Steun opgericht, die voornemens is een Studenten Bioscoop Theater te openen en dit als een kristallisatie centrum van een toekomstige Cité Universitaire ziet. De plannen heeten in een vergevorderd stadium van uitvoering te zijn. It sounds well.

„UNIVERSITE 45“, het eens in de drie maanden uitkomende orgaan van de „Entraide universitaire internationale“. Behalve zeer belangwekkende informatieve artikelen over het academiale leven in bijna alle landen van Europa treft men er beschouwende opstellen, geschreven door studenten en professoren van verschillende nationaliteiten, in aan. Abonnementen kunnen worden opgegeven aan het „Comité de l'Entraide universitaire internationale, p.a. Fondation universitaire; adres: 11, rue d'Egmont, Brussel.

ANDER INZICHT. Wie zich 1 uur wil vermaken of ergeren, leze dit schertsschotschrift, voortgekomen uit den kring der Delftsche „teekenaars“.

G.M.

? ? ? ? ?

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE DELFTSCHE STUDENTEN
25 Augustus 1945 Extranummer 2

KENNISMAKINGSNUMMER.

REDACTIONEEL.

Zooals telkenjare te doen gebruikelijk is, heeft de Redactie gemeend ook dit jaar niet te mogen achterblijven met het uitgeven van een Kennismakingsnummer, waaruit U een indruk kunt krijgen van „wat er leeft in hoofden en harten“ van de kennismakers.

Dat er meertijds een mentaliteit uit spreekt, die overhelt tot die van een groentijd, is, zoo niet typeerend voor de geest dezer eeuw, dan toch wel dermate karakteristiek dat de Redactie gemeend heeft U het onderstaande niet te mogen onthouden.

KAAL HOOFD (behoudens dispensatie).

Het is 1945. Nederland is bevrijd van den onderdrukker, onze landverraders zitten in gevangnissen en concentratiekampen en hun hoofden zijn kaalgeschoren.

We zijn vrij en ook het studentenleven gaat weer opkomen. Het O.O. staat vol over zuivering, verbetering, vernieuwing en ieder poogt een duit in het zakje te doen.

Dit jaar worden de groenen kaalgeschoren; is dat vernieuwing, is dat verbetering?

Vernieuwing is het niet, want het Corps van vroeger hield er ook die gewoonte op na. Verbetering is het zeker niet. Afgezien van het gevaar voor verkouden worden is er niets zóó menschonteerd als een kale kop. Gevangenisboeven worden kaalgeschoren; landverraders, beulen en moordenaars worden kaalgeschoren en de „groene“ student, die in het verzet, in z'n werk of hoe dan ook z'n leven over had voor het onschadelijk maken en opsluiten van dat nu kaalgeschoren geboefte, wordt zelf ook kaalgeschoren. Waarom? Omdat hij „groen“ is, om op die manier de oudere-jaars tevreden te stellen (zij werden bij hun ontgroening immers ook kaalgeschoren) en een lolletje te verschaffen, maar vooral om nog maandenlang door iedereen als een losgelaten gevangenisboef en landverrader te worden nagewezen.

„Heeren“, oudere-jaars, noemt U dat vernieuwing, noemt U dat verbetering? Wij groenen krijgen zoo wel een geweldige indruk van de geest van vernieuwing en verbetering in Delft! Gewoon om van te watertanden, pardon ik bedoel kotsen.

Een „groene“.

Werklust.

Ik gaap,
'k heb slaap.

Integraal
differentiaal
decimaal
verduld allemáál!
Reeksenrij,
sakkerdij
hutje op de hei,
was het maar van mij.....!

Ik gaap,
'k heb slaap.

J. Ruys.

Aan Redacteuren e.a. leidende figuren.

Na veel woorden,
thans weinige,
kort, krachtig,
vruchtbaar.

Misverstand,
 $\frac{2}{3}$ nieuwelingen,
geen groenen,
nieuwelingen.

Geen contact:
geen begrip.

Behooren naast U.

Drie jaar vormde hen.
U ook?
Resultaat?

Meer nieuwelingen,
negeeren gevaarlijk.

Weten niets,
begrijpen niets.

Algemeene voorlichting,
over alles,
punt voor punt,
ook geschiedkundig,
kort, duidelijk.

Daarvoor het blad;
geen nonsens,
als soms.

Waarschuwing.

Groentje.

Bezinning gevraagd!

De atoombom is gebarsten!
De stukken vliegen in het rond,
Een deel der samenleving wordt weggevaagd.
Bloed, angstkreten, vallend steen, dood.
Vuur en vernietiging, oorlog!
Dat is de wereld van 1945.

Het is vreemd, heel vreemd,
Dat er nog menschen zijn die over vooruitgang spreken.
Zijn dat menschen, die zoo spreken?

Het is tijd, de hoogste tijd!
Neemt Gij dit alles?
Moeten wij allen niet wakker worden?
Heeft de komende generatie geen andere opdracht?

Millioenen bommen dreunden op de aardkorst.
En nog steeds laat een ieder dit langs zich heen gaan.
Wordt het niet zaak dat uit dit tijdperk van vernietiging
minstens één moment van bezinning groeit?
Kent Gij Uzelf reeds? Neen? Begin dan!
Doe er wat aan!

Een Kennismaker.